

Riksdagens svar på regeringens propositioner med förslag till revidering av stadgandena om brott mot rättskipning, myndigheter och allmän ordning samt om sexualbrott och om ändring av 1 kap. 11 § strafflagen

Till 1997 års riksdag har överlämnats regeringens proposition nr 6/1997 rd med förslag till revidering av stadgandena om brott mot rättskipning, myndigheter och allmän ordning samt om sexualbrott och regeringens proposition nr 117/1997 rd med förslag till lag om ändring av 1 kap. 11 § strafflagen. Nu församlade riksdag har i ärendet mot-

tagit lagutskottets betänkande nr 3/1998 rd och stora utskottets betänkande nr 2/1998 rd.

Riksdagen förutsätter att regeringen i sin berättelse över regeringens verksamhet 2001 redogör för hur de nya bestämmelserna om sexualbrott tillämpats av myndigheterna och inom rättspraxis.

Riksdagen har antagit följande lagar:

Lag

om ändring av strafflagen

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i strafflagen av den 19 december 1889 (39/1889) 10 och 19 kap., 24 kap. 2 och 4 §, 26 kap., 42 kap. 2, 5, 5 a, 7 och 8 § samt 43 kap. 4 och 8 §, av dessa lagrum 10, 19 och 26 kap. sådana de lyder jämte ändringar, 42 kap. 2 § sådan den lyder i lag 425/1944, 5 § sådan den lyder i lag 48/1928, 5 a § sådan den lyder i lag 44/1919 och 7 § sådan den lyder i lag 578/1995 samt 43 kap. 4 § sådan den lyder i lagar 402/1939 och 519/1991 och 8 § sådan den lyder i nämnda lag 402/1939,

ändras 16, 17 och 20 kap.,

sådana de lyder jämte ändringar, samt

fogas till lagens 1 kap. 11 §, sådan den lyder i lag 626/1996, ett nytt 2 mom., till lagen ett nytt 15 kap. i stället för det 15 kap. som upphävts genom nämnda lag 578/1995, till 40 kap. 9 §, sådan den lyder i lag 792/1989, ett nytt 3 mom. och till 47 kap. en ny 6 a § som följer:

1 kap.

Om tillämpningsområdet för finsk straffrätt

11 §

Kravet på dubbel straffbarhet

Även om lagen på gärningsorten inte före-

skriver något straff för gärningen, tillämpas finsk lag på gärningen, om den har begåtts av en finsk medborgare eller en i 6 § 3 mom. 1 punkten avsedd person och straff för gärningen föreskrivs i

1) 17 kap. 18 eller 19 §,

2) 20 kap. 6—8 § eller i

3) 20 kap. 9 §, om gärningen riktar sig mot en person som är under aderton år.

15 kap.

Om brott mot rättskipning

1 §

Osann utsaga inför domstol

Om

1) ett vittne eller en sakkunnig inför domstol,

2) en part inför domstol vid förhör under sanningsförsäkran eller

3) någon annan inför domstol under ed eller försäkran

lämnar en osann uppgift i saken eller utan lagligt skäl förtiger en omständighet som hör till saken, skall han för *osann utsaga inför domstol* dömas till fängelse i högst tre år.

2 §

Osann utsaga vid myndighetsförfarande

Om

1) någon under ed eller försäkran vid ett myndighetsförfarande som kan jämföras med en rättegång,

2) någon annan än den för brottet misstänkte vid förhör där han är personligen närvarande vid förundersökning i brottmål,

3) någon annan än den som har sådan ställning som avses i 38 § 2 mom. polislagen (493/1995) i förhör där han är personligen närvarande vid polisundersökning eller därmed jämförbart myndighetsförfarande

lämnar en osann uppgift i saken eller utan lagligt skäl förtiger en omständighet som hör till saken, skall han för *osann utsaga vid myndighetsförfarande* dömas till böter eller fängelse i högst två år.

En laglig företrädare för en juridisk person, som vid förundersökning förhörs för utredning av denna juridiska persons straffansvar, jämföras med den som är misstänkt för brott.

3 §

Grov osann utsaga inför domstol

Om vid osann utsaga som avses i 1 §

1) orsakas allvarlig fara för att domstolen dömer en oskyldig till fängelse eller någon annan sträng påföljd eller dömer någon till

en betydligt strängare påföljd än han annars skulle dömas till eller för att domstolen med stor sannolikhet fattar ett felaktigt beslut som i något annat avseende åsamkar parten synnerligen kännbar skada,

2) den osanna utsagan eller förtigandet gäller en särskilt betydelsefull omständighet eller

3) brottet begås särskilt planmässigt och brottet även bedömt som en helhet är grovt, skall gärningsmannen för *grov osann utsaga inför domstol* dömas till fängelse i minst fyra månader och högst sex år.

4 §

Oaktsam osann utsaga

Den som

1) i egenskap av vittne eller sakkunnig inför domstol eller

2) under sanningsförsäkran, ed eller försäkran inför domstol eller vid ett myndighetsförfarande som kan jämföras med en rättegång

av oaktsamhet lämnar en osann uppgift i saken eller förtiger en omständighet som hör till saken, skall för *oaktsam osann utsaga* dömas till böter eller fängelse i högst sex månader.

5 §

Försök till anstiftan av osann utsaga

Den som försöker förmå någon att begå ett brott som avses i 1—3 § skall för *försök till anstiftan av osann utsaga* dömas till böter eller fängelse i högst ett år.

6 §

Falsk angivelse

Den som till en förundersöknings- eller annan myndighet eller en domstol lämnar falska uppgifter och därmed orsakar fara för att den angivne på oriktiga grunder anhålls, häktas eller utsätts för något annat tvångsmedel eller åtalas eller döms till straff eller till någon annan straffrättslig påföljd, skall för *falsk angivelse* dömas till böter eller fängelse i högst tre år.

7 §

Bevisförvanskning

Den som i syfte att få en oskyldig dömd till straff eller annars för att skada någon döljer, förstör, skadar, ändrar eller på något annat sätt förvanskar ett föremål, en handling eller något annat bevismaterial som behövs som bevis vid en domstol eller vid förundersökningen i ett brottmål, och som han vet ha betydelse i saken, skall för *bevisförvanskning* dömas till böter eller fängelse i högst två år.

För bevisförvanskning skall också den dömas som i sådant syfte som anges i 1 mom. vid en domstol eller vid förundersökningen i ett brottmål på ett vilseledande sätt använder eller till sådan användning överläter bevismaterial som han vet vara grundlöst eller förvanskat.

8 §

Grov bevisförvanskning

Om det vid bevisförvanskning

1) orsakas allvarlig fara för att en oskyldig person döms till fängelse eller någon annan sträng påföljd,

2) föremålet för brottet är ett synnerligen viktigt bevis eller

3) brottet begås särskilt planmässigt och brottet även bedömt som en helhet är grovt, skall gärningsmannen för *grov bevisförvanskning* dömas till fängelse i minst fyra månader och högst sex år.

9 §

Övergripp i rättssak

Den som orättmätigt

1) med våld eller hot hindrar eller försöker hindra någon att yttra sig som vittne eller sakkunnig eller annars som en person som skall höras eller är part vid en rättegång, förundersökning, polisundersökning eller vid något annat därmed jämförbart myndighetsförfarande, eller som med våld eller hot påverkar eller försöker påverka yttrandets innehåll, eller

2) begår eller hotar begå våld mot någon annan eller en person som står i ett sådant förhållande till honom som avses i 10 § 2

mom. på grund av vad denne yttrat vid ett sådant förhör som avses ovan,

skall, om strängare straff för gärningen inte bestäms på något annat ställe i lag, för *övergrepp i rättssak* dömas till böter eller fängelse i högst tre år.

10 §

Underlåtenhet att anmäla grovt brott

Den som vet att äventyrande av Finlands suveränitet, landsförräderi, grovt landsförräderi, spioneri, grovt spioneri, högförräderi, grovt högförräderi, våldtäkt, grov våldtäkt, grovt sexuellt utnyttjande av barn, mord, dråp, dråp under förmildrande omständigheter, grov misshandel, rån, grovt rån, människorov, tagande av gisslan, grovt sabotage, grovt äventyrande av andras hälsa, kärnladdningsbrott, kapning av fartyg, grov miljöförstöring eller grovt narkotikabrott är på färde, men underlåter att i tid medan brottet ännu kan förhindras underrätta myndigheterna eller den som hotas av brottet, skall, om brottet eller ett straffbart försök därtill sker, för *underlåtenhet att anmäla grovt brott* dömas till böter eller fängelse i högst sex månader.

Till straff för underlåtenhet att anmäla grovt brott döms dock inte den som för att förhindra brottet borde ha angivit make, syskon, släkting i rätt upp- eller nedstigande led eller den som har gemensamt hushåll med honom eller en person som annars är närstående på grund av ett med dessa jämförbart personligt förhållande.

11 §

Skyddande av brottsling

Den som efter att ha fått veta att ett brott har begåtts hjälper gärningsmannen att undkomma eller förstör bevis och därigenom hindrar eller försöker hindra att gärningsmannen ställs till ansvar för brottet, skall för *skyddande av brottsling* dömas till böter eller fängelse i högst ett år.

Vad som bestäms i 1 mom. gäller inte den som är delaktig i brottet eller den som står i ett sådant förhållande till gärningsmannen som nämns i 10 § 2 mom. och inte heller brott för vilket inte bestäms strängare straff än fängelse i sex månader.

12 §

Utomlands avgiven osann utsaga

Vid tillämpningen av bestämmelserna om osann utsaga avses med domstol också den genom Förenta Nationernas stadga inrättade Internationella domstolen och andra av organisationen inrättade domstolar, domstolar i Island och Norge, Europeiska gemenskapernas domstol och domstolar i Europeiska unionens medlemsländer samt även andra utländska domstolar då dessa ger en finsk domstol handräckning.

13 §

Begränsningsbestämmelse

Bestämmelserna om osann utsaga tillämpas inte, om

1) den som givit utsagan rättar denna eller uppger det som han förtigit innan hörandet eller förhöret avslutas eller om

2) den som givit utsagan inte kunnat hålla sig till sanningen utan att löpa risk för att bli ställd till ansvar för ett brott eller en därmed jämförbar lagstridig gärning som han själv begått.

16 kap.

Om brott mot myndigheter

1 §

Våldsamt motstånd mot tjänsteman

Den som

1) använder eller hotar använda våld för att tvinga en tjänsteman till eller hindra honom från en tjänsteåtgärd som innefattar utövning av offentlig makt,

2) annars med anledning av en sådan tjänsteåtgärd använder eller hotar använda våld mot den tjänsteman som vidtar åtgärden, eller

3) använder våld mot en tjänsteman eller en person som står i sådant förhållande till honom som avses i 15 kap. 10 § 2 mom. för att hämnas för en sådan tjänsteåtgärd

skall för *våldsamt motstånd mot tjänsteman* dömas till fängelse i minst fyra månader och högst fyra år.

För våldsamt motstånd mot tjänsteman skall också den dömas som förfar på det sätt som nämns i 1 mom. mot en tjänstgörande krigsman eller mot den som på en tjänstemans begäran eller med hans samtycke bistår tjänstemannen i en tjänsteåtgärd som innefattar utövning av offentlig makt.

2 §

Motstånd mot tjänsteman

Om våldsamt motstånd mot tjänsteman, med beaktande av att våldet eller hotet varit ringa eller andra omständigheter vid brottet, bedömt som en helhet har begåtts under förmildrande omständigheter, skall gärningsmannen för *motstånd mot tjänsteman* dömas till böter eller fängelse i högst sex månader.

3 §

Hindrande av tjänsteman

Den som utan att använda våld eller hot om våld orättmätigt hindrar eller försöker hindra att en tjänsteåtgärd som avses i 1 § vidtas eller som försvårar den, skall för *hindrande av tjänsteman* dömas till böter.

För förgripelse mot tjänsteman skall också den dömas som förfar på det sätt som nämns i 1 mom. mot en tjänstgörande krigsman eller mot den som på en tjänstemans begäran eller med hans samtycke bistår tjänstemannen i en tjänsteåtgärd som innefattar utövning av offentlig makt.

4 §

Tredska mot polis

Den som

1) underlåter att lyda en befallning eller ett förbud som en polisman för upprätthållande av allmän ordning och säkerhet eller utförandet av ett uppdrag meddelar inom ramen för sina befogenheter,

2) vägrar lämna en polisman personuppgifter som avses i 10 § 1 mom. polislagen,

3) underlåter att följa ett tydligt tecken eller en befallning som en polisman ger enligt 21 § polislagen för att stanna ett fordon eller få det flyttat,

4) försummar sin biståndsskyldighet enligt 45 § polislagen eller

5) utan anledning tillkallar polis eller försvårar polisens verksamhet genom att lämna falska uppgifter

skall, om strängare straff för gärningen inte bestäms på något annat ställe i lag, för *tredska mot polis* dömas till böter eller fängelse i högst tre månader.

5 §

Lämnande av oriktiga personuppgifter

Den som i syfte att vilseleda en myndighet uppger falskt namn eller annars lämnar oriktiga eller vilseledande uppgifter om sin identitet eller som i detta syfte använder en annan persons identitetsbevis, pass, körkort eller annat sådant intyg, skall för *lämnande av oriktiga personuppgifter* dömas till böter eller fängelse i högst sex månader.

6 §

Bötesfusk

Den som i syfte att bereda sig ekonomisk vinning ger en myndighet för fastställande av böter väsentligt osanna eller vilseledande uppgifter om sina inkomster, sin förmögenhet, sin försörjningsplikt eller om någon annan omständighet som inverkar på hans betalningsförmåga, skall för *bötesfusk* dömas till böter eller fängelse i högst tre månader.

7 §

Registeranteckningsbrott

Den som

1) i syfte att orsaka ett i rättsligt avseende betydelsefullt fel i ett allmänt register, som förs av en myndighet, till registermyndigheten lämnar en oriktig uppgift, eller

2) i syfte att bereda sig eller någon annan nytta eller för att skada en annan utnyttjar ett fel som har tillkommit på det sätt som avses i 1 punkten,

skall för *registeranteckningsbrott* dömas till böter eller fängelse i högst tre år.

Försök är straffbart.

8 §

Ingivande av osant intyg till myndighet

Den som till en myndighet ger in ett i rättsligt hänseende betydelsefullt osant skriftligt intyg eller en därmed jämförbar teknisk upptagning eller som efter att ha tillverkat ett sådant intyg eller en sådan upptagning överlämnar intyget eller upptagningen till någon annan för att användas för nämnda ändamål skall, om strängare straff för gärningen inte bestäms på något annat ställe i lag, för *ingivande av osant intyg till myndighet* dömas till böter eller fängelse i högst sex månader.

För ingivande av osant intyg till myndighet döms också den som bedriver verksamhet som är underställd särskild myndighetstillsyn eller dennes företrädare eller en person som är anställd hos denne eller den som är revisor för ett samfund som står under tillsyn, som i anslutning till en granskning som utförs med stöd av lag eller i övrigt vid uppfyllandet av en i lag bestämd upplysningsskyldighet, för tillsynsmyndigheten uppger en i rättsligt hänseende betydelsefull osann muntlig uppgift.

9 §

Usurpation av tjänstemannabefogenhet

Den som i syfte att vilseleda någon annan

1) utan laglig rätt vidtar en åtgärd som endast får vidtas av en behörig myndighet som utövar offentlig makt, eller

2) annars uppträder i föregiven egenskap av tjänsteman som utövar offentlig makt i tjänsteuppdrag,

skall för *usurpation av tjänstemannabefogenhet* dömas till böter eller fängelse i högst sex månader.

10 §

Överträdelse av myndighetsförbud som gäller egendom

Den som orättmätigt

1) bryter lås, sigill, hinder eller en markering, varmed en myndighet har stängt eller avspärrat ett föremål eller något annat objekt eller på annat sätt bryter sig in i ett föremål

eller ett annat objekt som på detta sätt stängts av en myndighet,

2) tränger in i en byggnad eller ett rum som stängts av en myndighet, eller annars bryter mot ett förbud som med stöd av 6 kap. 2 § tvångsmedelslagen har utfärdats för att säkerställa utredningen av ett brott,

3) tar befattning med lös egendom som är föremål för beslag, kvarstad eller utmätning eller vars flyttning till en annan plats har förbjudits av en myndighet, eller

4) i strid med ett skingringsförbud eller något annat myndighetsförbud skingrar eller överlåter egendom eller i strid med ett betalningsförbud betalar en fordran eller lön,

skall för *överträdelse av myndighetsförbud som gäller egendom* dömas till böter eller fängelse i högst ett år.

Med myndighet avses i 1 mom. 1 punkten finska myndigheter och utländska tullmyndigheter.

11 §

Brott mot näringsförbud

Den som bryter mot ett näringsförbud eller tillfälligt näringsförbud, skall för *brott mot näringsförbud* dömas till böter eller fängelse i högst två år.

För brott mot näringsförbud döms också den som är mellanhand för någon annan vid kringgående av ett näringsförbud eller tillfälligt näringsförbud.

12 §

Förstörande av bevismedel som är i en myndighets besittning

Den som orättmätigt förstör, tar i sin besittning, skadar eller på annat sätt odugliggör en handling eller något annat bevismedel som finns i ett allmänt arkiv eller i en myndighets besittning, eller ett allmänt register, som förs av en myndighet, eller en del av ett sådant, skall för *förstörande av bevismedel som är i en myndighets besittning* dömas till böter eller fängelse i högst två år.

13 §

Givande av muta

Den som till en tjänsteman eller offentligt anställd arbetstagare, till en krigsman eller till en anställd hos Europeiska gemenskaperna för dennes verksamhet i anställningsförhållandet utlovar, erbjuder eller ger en gåva eller någon annan förmån som är avsedd för honom själv eller någon annan och som påverkar eller syftar till eller är ägnad att påverka hans verksamhet i anställningsförhållandet, skall för *givande av muta* dömas till böter eller fängelse i högst två år.

För givande av muta skall även dömas den som för en tjänstemans eller någon annan i 1 mom. nämnd persons verksamhet i anställningsförhållandet till någon annan utlovar, erbjuder eller ger en gåva eller förmån som nämns i momentet.

14 §

Grovt givande av muta

Om vid givande av muta

1) syftet med gåvan eller förmånen är att förmå den som saken gäller att i sitt anställningsförhållande handla i strid mot sin plikt till avsevärd nytta för den som ger mutan eller för någon annan eller till kännbar skada eller olägenhet för någon annan, eller

2) värdet av gåvan eller förmånen är avsevärt,

och givandet av muta även bedömt som en helhet är grovt, skall gärningsmannen för *grovt givande av muta* dömas till fängelse i minst fyra månader och högst fyra år.

15 §

Olaga befriande av fänge

Den som olagligen

1) befriar en fänge, anhållen eller gripen eller en i militära disciplinlagen (331/1983) avsedd arrestant ur fängelse eller annat förvar eller från den tjänstemans eller krigsmans vård som bevakar, ledsagar eller transporterar honom, eller hjälper honom att undkomma eller

2) hindrar en behörig tjänsteman eller krigsman att gripa en flyende som har förordnats att häktas eller anhållas eller som skall gripas,

skall för *olaga befriande av fånge* dömas till böter eller fängelse i högst två år.

Försök är straffbart.

16 §

Fångrymning

En fånge, en anhållen eller en gripen person i myndigheternas förvar eller en i militära disciplinlagen avsedd arrestant som rymmer eller försöker rymma från en straffanstalt eller ur annat förvar eller från den som bevakar, ledsagar eller transporterar honom, skall för *fångrymning* dömas till böter eller fängelse i högst ett år.

17 §

Fånges vapeninnehav

En fånge, en anhållen eller en gripen person som är i myndigheternas förvar, eller en i militära disciplinlagen avsedd arrestant, som i strid med ett förbud som han har delgetts tillverkar, skaffar eller innehar skjut- eller eggvapen eller ett därmed jämförbart livsfarligt redskap, skall för *fånges vapeninnehav* dömas till böter eller fängelse i högst ett år.

18 §

Juridiska personers straffansvar

På givande av muta och grovt givande av muta tillämpas vad som bestäms om juridiska personers straffansvar.

19 §

Begränsningsbestämmelser

Vad som bestäms i 1—3 § i detta kapitel tillämpas inte på gärningar som avses i 17 kap. 6 §.

20 §

Definition

Med *en anställd hos Europeiska gemenskaperna* avses en person som står i ett varaktigt eller tillfälligt anställningsförhållande till Europaparlamentet, Europeiska unionens råd, Europeiska gemenskapernas kommission, Europeiska gemenskapernas domstol eller revisionsrätt, Regionkommittén, Ekonomiska och sociala kommittén, Europeiska justitieombudsmannen, Europeiska investeringsbanken, Europeiska centralbanken eller till något annat organ som grundats med stöd av Europeiska gemenskapernas grundfördrag eller en person som på basis av uppdrag handhar en uppgift given av ett av Europeiska gemenskapernas organ eller av ett annat organ som grundats med stöd av grundfördragen.

17 kap.

Om brott mot allmän ordning

1 §

Offentlig uppmaning till brott

Den som genom ett massmedium eller offentligen i en folksamling eller genom en skrift eller annan framställning som har bringats till allmän kännedom uppmanar eller förleder till brott så att uppmaningen eller förledandet

1) medför fara för att ett sådant brott eller straffbart försök därtill begås eller

2) annars klart äventyrar den allmänna ordningen eller säkerheten, skall för *offentlig uppmaning till brott* dömas till böter eller fängelse i högst två år.

Om uppmaningen eller förledandet leder till att ett brott eller straffbart försök till brott begås, tillämpas vad 5 kap. bestämmer om delaktighet i brott.

2 §

Upplopp

Den som, när det är uppenbart att en folksamling står i beråd att begå våld på person eller orsaka avsevärd skada på egendom,

med sina gärningar deltar i folksamlingens verksamhet och härvid låter bli att lyda en behörig myndighets i laglig ordning till folksamlingen givna befallning att skingra sig, skall för *upplopp* dömas till böter eller fängelse i högst ett år.

3 §

Våldsamt upplopp

Den som, när en folksamling begår ett sådant brott som nämns i 16 kap. 1 § eller våld på person eller orsakar avsevärd skada på egendom, med sina gärningar deltar i folksamlingens verksamhet, skall för *våldsamt upplopp* dömas till böter eller fängelse i högst två år.

4 §

Anförande av våldsamt upplopp

Den som anstiftar eller anför en folksamling som avses i 3 § skall för *anförande av våldsamt upplopp* dömas till fängelse i högst fyra år.

5 §

Förberedelse till väpnat störande av allmän ordning

Den som i avsikt att begå ett brott som avses i 12 kap. 1—4 §, 16 kap. 1 eller 15 § eller i detta kapitel 3 § värvar eller samlar beväpnat manskap, skall för *förberedelse till väpnat störande av allmän ordning* dömas till böter eller fängelse i högst ett år.

6 §

Motstånd mot person som upprätthåller ordningen

Den som med våld eller hot om våld hindrar eller försöker hindra en person som upprätthåller ordningen från att fullgöra en

uppgift som enligt lag eller förordning ankommer på honom eller annars försvårar fullgörandet av nämnda uppgift skall, om strängare straff för gärningen inte bestäms på något annat ställe i lag, för *motstånd mot person som upprätthåller ordningen* dömas till böter eller fängelse i högst sex månader.

Med *person som upprätthåller ordningen* avses i denna paragraf

1) en sådan förare, med föraren jämställd person och passagerare som på begäran av föraren eller en med föraren jämställd person bistår dessa, vilka avses i lagen om upprätthållande av ordning i kollektivtrafik (472/1977),

2) en biljettkontrollör som avses i lagen om kontrollavgift i kollektivtrafik (469/1979),

3) en väktare som avses i lagen om bevakningsföretag (237/1983),

4) en ordningsman som avses i lagen om offentliga nöjeställningar (492/1968), lagen om friluftsliv (606/1973), förordningen om ordningsmän vid allmänna sammankomster (190/1933) och i förordningen om inkvarterings- och förplägnadsrörelser (727/1991).

7 §

Riksgränsbrott

Den som

1) överskrider eller försöker överskrida Finlands gräns utan att inneha ett pass som berättigar till det eller något annat dokument som utvisar reserätten eller som överskrider eller försöker överskrida gränsen någon annanstans än genom ett tillåtet inrese- eller utreseställe eller i strid med ett på lag grundat förbud,

2) annars bryter mot bestämmelserna om överskridande av gränsen eller

3) olovligen vistas eller färdas inom gränzonen eller inom den vidtar någon åtgärd som är förbjuden enligt lagen om gränzonen (403/1947),

skall för *riksgränsbrott* dömas till böter eller fängelse i högst ett år.

För riksgränsbrott döms inte en utlänning som med anledning av en sådan gärning som avses i 1 mom. avvisas vid gränsen eller utvisas och inte heller en utlänning som på grund av flyktingskap ansöker om asyl eller uppehållstillstånd i Finland.

8 §

Ordnande av olaglig inresa

Den som

1) för in eller försöker föra in i Finland en utlänning som inte har sådant pass, visum eller uppehållstillstånd som krävs för inresa,

2) ordnar eller förmedlar transport till Finland för en utlänning som avses i 1 punkten eller

3) till någon annan överläter ett falskt, förfalskat eller för någon annan utfärdat pass, visum eller uppehållstillstånd för att användas i samband med inresa,

skall för *ordnande av olaglig inresa* dömas till böter eller fängelse i högst två år.

Som ordnande av olaglig inresa betraktas inte en gärning vilken bedömd som en helhet bör anses ha begåtts av godtagbara skäl, särskilt med beaktande av gärningsmannens bevekelsegrunder samt sådana förhållanden i utlänningens hemland eller i det land där han stadigvarande är bosatt som påverkar hans säkerhet.

9 §

Egenhandsrätt

Den som för att försvara eller göra gällande sin rätt på egen hand vidtar en åtgärd som han inte skulle få vidta utan en myndighets medverkan skall, om strängare straff för gärningen inte bestäms på något annat ställe i lag, för *egenhandsrätt* dömas till böter eller fängelse i högst sex månader.

10 §

Brott mot trosfrid

Den som

1) offentligt hädar Gud eller i kränkande syfte offentligen smädar eller skymfar något som annars hålls heligt inom en kyrka eller ett trossamfund som avses i religionsfrihetslagen (267/1922) eller

2) genom att föra oljud, uppträda hotfullt eller på något annat sätt stör gudstjänst, kyrklig förrättning, annan sådan religionsutövning eller begravning,

skall för *brott mot trosfrid* dömas till böter eller fängelse i högst sex månader.

11 §

Hindrande av religionsutövning

Den som med våld eller hot om våld orättmätigt hindrar en kyrka eller ett trossamfund som avses i religionsfrihetslagen att förrätta gudstjänst, kyrklig förrättning eller annan religionsutövning, skall för *hindrande av religionsutövning* dömas till böter eller fängelse i högst två år.

Försök är straffbart.

12 §

Brott mot griftefrid

Den som

1) olovligen öppnar en grav eller ur denna tar ett lik eller en likdel, en kista eller en urna,

2) behandlar ett obegravat lik på ett anstötligt sätt, eller

3) skadar eller skändar en grav eller ett minnesmärke över en avliden, skall för *brott mot griftefrid* dömas till böter eller fängelse i högst ett år.

13 §

Ofog

Den som

1) genom att föra oljud eller på något annat sådant sätt orsakar störning på allmän plats, i samband med en tjänsteförrättning, vid kultur- eller idrottsevenemang, i ett kollektivt trafikmedel, vid ett möte eller någon annan tillställning som är avsedd för allmänna angelägenheter, i ett ämbetsverk, ett kontor, en butik eller i en fabrik eller på någon annan motsvarande plats,

2) orsakar störning genom att ringa samtal till ämbetsverk, kontor, affärer eller andra liknande platser,

3) orsakar störning genom att skjuta, kasta saker eller på något annat motsvarande sätt,

4) olovligen avlägsnar eller skadar en offentlig kungörelse eller ett meddelande som en myndighet har satt upp till allmänt påseende, eller

5) av okynne orsakar falskt larm genom att använda nödbroms eller larmanordning i

ett kollektivt trafikmedel, en hiss eller någon annan anordning,

skall, om strängare straff för gärningen inte bestäms på något annat ställe i lag, för ofog dömas till böter.

14 §

Djurskyddsbrott

Den som uppsåtligt eller av grov oaktsamhet genom misshandel, överansträngning, bristfällig skötsel eller bristfällig utfordring eller annars i strid med djurskyddslagen (247/1996) behandlar ett djur på ett grymt sätt eller utsätter det för onödigt lidande, smärta eller plåga, skall för *djurskyddsbrott* dömas till böter eller fängelse i högst två år.

15 §

Lindrigt djurskyddsbrott

Om djurskyddsbrottet, med hänsyn till lidandets, smärtans eller plågans art eller andra omständigheter vid brottet, bedömt som en helhet är ringa, skall gärningsmannen för *lindrigt djurskyddsbrott* dömas till böter.

16 §

Anordnande av hasardspel

Den som olovligt anordnar hasardspel eller håller en lokal eller något annat utrymme för hasardspel eller som tillåter hasardspel i en inkvarterings- eller förplägnadsrörelse som han driver, skall för *anordnande av hasardspel* dömas till böter eller fängelse i högst ett år.

Med *hasardspel* avses tippning, bingo, totospel och vadhållning, penning- eller varulotterier och kasinoverksamhet samt andra motsvarande spel eller annan motsvarande verksamhet, där vinstutdelningen helt eller delvis beror på slumpen eller på händelser som är oberoende av dem som deltar i spelet eller verksamheten och där en eventuell förlust står i uppenbart missförhållande till åtminstone någon av deltagarnas betalningsförmåga.

17 §

Spridning av våldsskildring

Den som saluför eller till uthyrning bjuder ut eller sprider eller i detta syfte tillverkar eller i landet för in filmer eller andra rörliga bilder eller upptagningar som innehåller rörliga bilder som visar rått våld, skall för *spridning av våldsskildring* dömas till böter eller fängelse i högst två år.

Vad som bestäms i 1 mom. tillämpas inte, om det skall anses befogat att återge våld på grund av att filmen eller upptagningen är av sådan natur att den tjänar spridning av information eller på grund av att den uppenbart har ett konstnärligt värde. Har den framställning som filmen eller upptagningen innehåller granskats och godkänts till förevisning i enlighet med lagen om filmgranskning (299/1965) eller för spridning i enlighet med lagen om granskning av videoprogram och andra bildprogram (697/1987), skall 1 mom. inte heller tillämpas. Har tillverkaren eller importören av upptagningen uppenbart haft för avsikt att låta den framställning som ingår i upptagningen granskas före saluförandet, utbudandet till uthyrning eller överlåtelsen av upptagningen, skall för tillverkningen eller importen inte dömas till straff med stöd av 1 mom.

18 §

Spridning av pornografisk bild

Den som saluför eller till uthyrning bjuder ut eller sprider eller i detta syfte tillverkar eller i landet för in bilder eller bildupptagningar som på ett sedlighetssårande sätt visar barn, våld eller tidelag, skall för *spridning av pornografisk bild* dömas till böter eller fängelse i högst två år.

Vad som bestäms i 17 § 2 mom. gäller också bilder och bildupptagningar som avses i denna paragraf.

19 §

Innehav av barnpornografisk bild

Den som orättmätigt innehar ett fotografi, ett videoband, en film eller någon annan

verklighetstrogen bildupptagning som visar ett barn som deltar i samlag eller i något därmed jämförbart sexuellt umgänge, eller som visar barn på något annat uppenbart sedlighetssårande sätt, skall för *innehav av barnpornografisk bild* dömas till böter eller fängelse i högst sex månader.

20 §

Sedlighetssårande marknadsföring

Den som i förvärvssyfte

1) till en person som inte har fyllt 15 år överlåter,

2) offentligt ställer ut till allmänt påseende,

3) utan mottagarens samtycke tillställer någon, eller

4) på ett sätt som väcker allmän anstöt offentligt i annons, broschyr, affisch eller annan reklam bjuder ut till försäljning eller förevisar

bilder, bildupptagningar eller föremål som är sedlighetssårande och därigenom ägnade att väcka allmän anstöt, skall för *sedlighetssårande marknadsföring* dömas till böter eller fängelse i högst sex månader.

För sedlighetssårande marknadsföring döms också den som på ett sätt som avses i 1 mom. 4 punkten bjuder ut till försäljning eller förevisar upptagningar som innehåller text eller ljud som är sedlighetssårande och därigenom ägnade att väcka allmän anstöt.

21 §

Offentlig kränkning av sedligheten

Den som offentligt företar en sedlighetssårande handling på ett sätt som väcker anstöt skall, om straff för gärningen inte bestäms på något annat ställe i lag, för *offentlig kränkning av sedligheten* dömas till böter eller fängelse i högst sex månader.

22 §

Samlag med nära släkting

Den som har samlag med sitt barn eller dess avkomling, sin förälder eller dennas förälder eller far- eller morförälder eller med sitt syskon, skall för *samlag med nära släk-*

ting dömas till böter eller fängelse i högst två år.

För samlag med nära släkting döms inte den som var under aderton år när han eller hon haft samlag med sin egen förälder eller dennas förälder och inte heller den som tvingats eller på ett lagstridigt sätt förmåtts till samlag.

23 §

Bestämmelser om påföljder

Den som döms för djurskyddsbrott eller lindrigt djurskyddsbrott, kan samtidigt förklaras ha förverkat sin rätt att hålla eller sköta djur eller att annars svara för djurens välfärd. Djurhållningsförbud kan också meddelas en person som döms för djurskyddsförseelse med stöd av 54 § 1 mom. djurskyddslagen och som kan anses olämplig eller oförmögen att sörja för djurens välfärd. Förbudet kan meddelas för viss tid eller så att det blir bestående. Förbudet kan gälla vissa slag av djur eller djurhållning överhuvudtaget. Djurhållningsförbud kan också meddelas en person som med stöd av 3 kap. 3 § inte döms till straff. Förbudet gäller, även om ändring har sökts, till dess avgörandet i saken har vunnit laga kraft.

Ett transportmedel som har använts för ordnande av olaglig inresa och som har byggts om på ett sätt som främjat brottet, eller som huvudsakligen har använts för att begå sådana brott, kan dömas förverkat till staten. På denna påföljd tillämpas 46 kap. 9—11 §.

Filmer och andra upptagningar som har använts för spridning av våldsskildring och som gärningsmannen har i sin besittning, bilder och bildupptagningar som på ett sedlighetssårande sätt visar barn eller våld eller tidelag, barnpornografiska bilder och bildupptagningar, pornografiska bilder, bildupptagningar och föremål som har använts vid sedlighetssårande marknadsföring, samt en hasardspelsbank och andra sådana pengar och föremål med penningvärde som finns i ett anordnat hasardspel skall dömas förverkade till staten, oberoende av vem som äger dem.

Om sådana bilder, upptagningar eller föremål som nämns i 3 mom. har överlåtit till någon annan, skingrats eller förstörts, skall värdet helt eller delvis dömas förverkat.

Dessutom skall tillämpas vad som i 2 kap. 16 § bestäms om förverkande av den ekonomiska fördelen av brott.

24 §

Juridiska personers straffansvar

På ordnande av olaglig inresa, djurskyddsbrott, anordnande av hasardspel, spridning av våldsskildring, spridning av pornografisk bild och på sedlighetssårande marknadsföring tillämpas vad som bestäms om juridiska personers straffansvar.

25 §

Åtalsrätt

Om ofog inte har stört den allmänna ordningen får allmän åklagare inte väcka åtal, om inte målsäganden anmäler brottet till åtal. Allmänna åklagaren får inte heller väcka åtal för sådan sedlighetssårande marknadsföring som avses i 20 § 1 mom. 3 punkten, om inte målsäganden anmäler brottet till åtal.

20 kap.

Om sexualbrott

1 §

Våldtäkt

Den som genom våld på person eller med hot om sådant våld tvingar någon till samlag skall för *våldtäkt* dömas till fängelse i minst ett och högst sex år.

För våldtäkt skall också den dömas som efter att ha försatt någon i medvetlöshet eller i ett tillstånd av rädsla, eller i något annat försvarslöst tillstånd, med utnyttjande av denna försvarslöshet har samlag med honom eller henne.

Försök är straffbart.

2 §

Grov våldtäkt

Om vid våldtäkt

1) någon uppsåtligen tillfogas svår kroppsskada, en allvarlig sjukdom eller försätts i

livshotande läge,

2) brottet begås av flera eller genom brottet orsakas synnerligen kännbart psykiskt eller fysiskt lidande,

3) brottet begås på ett synnerligen rått, grymt eller förnedrande sätt eller

4) används skjut- eller eggvapen eller något annat livsfarligt hjälpmedel eller annars hotas med allvarligt våld

och våldtäkten även bedömd som en helhet är grov, skall gärningsmannen för *grov våldtäkt* dömas till fängelse i minst två och högst tio år.

Försök är straffbart.

3 §

Tvingande till samlag

Om en våldtäkt, med hänsyn till att våldet eller hotet har varit ringa eller andra omständigheter vid brottet, bedömd som en helhet har begåtts under förmildrande omständigheter, skall gärningsmannen för *tvingande till samlag* dömas till fängelse i högst tre år.

För tvingande till samlag döms också den som med annat hot än sådant som avses i 1 § 1 mom. tvingar en annan till samlag.

Försök är straffbart.

4 §

Tvingande till sexuell handling

Den som med våld eller hot tvingar en annan att företa eller underkasta sig någon annan sexuell handling än en sådan som avses i 1 § och handlingen väsentligen kränker den andras sexuella självbestämmanderätt, skall för *tvingande till sexuell handling* dömas till böter eller fängelse i högst tre år.

Försök är straffbart.

5 §

Sexuellt utnyttjande

Den som genom att utnyttja sin ställning förmår en person som

1) är under aderton år och i en skola eller annan inrättning står under gärningsmannens bestämmanderätt eller övervakning eller i något annat därmed jämförbart underordnat förhållande till gärningsmannen,

2) är under aderton år och vars förmåga att självständigt besluta om sitt sexuella beteende på grund av hans eller hennes omognad samt åldersskillnaden mellan parterna är väsentligt svagare än gärningsmannens, genom att grovt missbruka dennas omogenhet,

3) vårdas på ett sjukhus eller en annan inrättning och på grund av sjukdom, handikapp eller något annat svaghetstillstånd har en väsentlig nedsatt förmåga att försvara sig, eller

4) är synnerligen beroende av gärningsmannen, som grovt missbrukar beroendeställningen,

till samlag eller att företa eller underkasta sig någon annan sexuell handling som väsentligt kränker hans eller hennes sexuella självbestämmanderätt, skall för *sexuellt utnyttjande* dömas till böter eller fängelse i högst fyra år.

För sexuellt utnyttjande skall också den dömas som genom att utnyttja att någon till följd av medvetlöshet, sjukdom, handikapp eller något annat hjälplöst tillstånd inte kan försvara sig eller förmår utforma eller uttrycka sin vilja, har samlag med honom eller henne eller förmår honom eller henne att företa eller underkasta sig någon annan sexuell handling som väsentligt kränker hans eller hennes sexuella självbestämmanderätt.

Försök är straffbart.

6 §

Sexuellt utnyttjande av barn

Den som

1) har samlag med ett barn som är under sexton år,

2) genom beröring eller på annat sätt utsätter ett barn som är under sexton år för en sexuell handling som är ägnad att skada hans eller hennes utveckling, eller

3) förmår honom eller henne att företa en handling som avses i 2 punkten,

skall för *sexuellt utnyttjande av barn* dömas till fängelse i högst fyra år.

En gärning som avses i 1 mom. anses likväl inte som sexuellt utnyttjande av barn, om det inte mellan parterna råder någon stor skillnad i ålder eller själslig och kroppslig mognad.

För sexuellt utnyttjande av barn döms också den som handlar på ett sätt som avses i 1

mom. med ett barn som har fyllt sexton men inte aderton år, om gärningsmannen är barnets förälder eller i förhållande till barnet står i en ställning som motsvarar en förälders samt bor i samma hushåll som barnet.

Försök är straffbart.

7 §

Grovt sexuellt utnyttjande av barn

Om vid sexuellt utnyttjande av barn

1) brottet begås mot ett barn vars ålder eller utvecklingsnivå är sådan att brottet är ägnat att orsaka barnet synnerlig skada,

2) brottet begås på ett synnerligen förödmande sätt eller

3) brottet är ägnat att orsaka barnet synnerlig skada på grund av det speciella förtroende som barnet hyser för gärningsmannen eller på grund av att barnet på annat sätt står i särskilt beroende ställning i förhållande till gärningsmannen,

och brottet även bedömt som en helhet är grovt, skall gärningsmannen för *grovt sexuellt utnyttjande av barn* dömas till fängelse i minst ett och högst tio år.

Försök är straffbart.

8 §

Köp av sexuella tjänster av ung person

Den som genom att utlova eller ge ersättning får någon som är under aderton år att idka samlag eller företa en annan sexuell handling, skall för *köp av sexuella tjänster av ung person* dömas till böter eller fängelse i högst sex månader.

Försök är straffbart.

9 §

Koppleri

Den som för att skaffa sig eller någon annan ekonomisk vinning

1) ordnar ett rum eller något annat ställe för samlag eller en därmed jämförlig sexuell handling som utförs mot ersättning,

2) på annat sätt utnyttjar att någon utför sådana handlingar eller

3) förleder eller genom påtryckning förmår någon till sådana handlingar,

skall för *koppleri* dömas till böter eller fängelse i högst tre år.
Försök är straffbart.

10 §

Definitioner

Med *samlag* avses i detta kapitel inträngande med könsorgan i en annans kropp eller sexuell inträngande i en annans könsorgan.

Med *sexuell handling* avses i detta kapitel en handling som utförs i syfte att uppnå sexuell upphetsning eller tillfredsställelse och som med hänsyn till gärningsmannen och den som är föremål för handlingen samt omständigheterna vid handlingen har en väsentligt sexuell innebörd.

11 §

Åtalsrätt

Allmän åklagare får inte väcka åtal för brott som avses i 3 eller 4 § eller i 5 § 1 mom. 2 eller 4 punkten, om inte målsäganden anmäler brottet till åtal eller ett synnerligen viktigt allmänt intresse kräver att åtal väcks.

12 §

Åtgärdseftergift

Om målsäganden av egen fast vilja ber att åtal inte skall väckas för ett brott som avses i 1 §, 5 § 2 mom. eller 6 §, har allmänna åklagaren rätt att låta bli att väcka åtal, om inte ett viktigt allmänt eller enskilt intresse kräver att åtal väcks.

40 kap.

Om tjänstebrott och brott som begås av offentligt anställda arbetstagare

9 §

Tillämpningsstadgande

Bestämmelserna i 1—4 § i detta kapitel tillämpas också när gärningsmannen är en sådan anställd hos Europeiska gemenskaperna som avses i 16 kap. 20 §.

47 kap.

Om arbetsbrott

6 a §

Arbetsstillståndsbrott

En arbetsgivare eller dennes företrädare som anställer eller i sin tjänst håller en utlänning som saknar behövligt arbetsstillstånd skall för *arbetsstillståndsbrott* dömas till böter eller fängelse i högst ett år.

För arbetsstillståndsbrott döms även en entreprenad- eller underentreprenadgivare eller den som låter utföra arbete eller deras representant, som underlåter att försäkra sig om att utländska arbetstagare, vilka arbetar i entreprenad- eller underentreprenadarbete som han har givit till ett utländskt företag, eller att hyrd arbetskraft som ett utländskt företag har ställt till hans förfogande, har behövligt arbetsstillstånd.

Denna lag träder i kraft den 199 .

Lag

**om upphävande av 3 § lagen om stadganden om rättsvård som ansluter sig till
medlemskapet i Europeiska unionen**

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §	2 §
Härmed upphävs 3 § lagen den 31 december 1994 om stadganden om rättsvård som ansluter sig till medlemskapet i Europeiska unionen (1554/1994).	Denna lag träder i kraft den 199 .

Lag

**om upphävande av lagen angående undertryckande av osedliga publikationers
spridning**

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §	2 §
Härmed upphävs lagen den 28 januari 1927 angående undertryckande av osedliga publikationers spridning (23/1927) jämte ändringar.	Denna lag träder i kraft den 199 .

Lag

om ändring av tvångsmedelslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i tvångsmedelslagen av den 30 april 1987 (450/1987) 5 kap. 1 § 1 mom., 10 § 1 mom. och 6 kap. 5 § 2 mom.,
dessa lagrum sådana de lyder, 5 kap. 1 § 1 mom. i lag 1011/1995, 10 § 1 mom. i lag 772/1990 och 6 kap. 5 § 2 mom. i lag 565/1997, som följer:

5 kap.

**Husrannsakan samt kroppsvisitation och
kroppsbesiktning**

1 §

Förutsättningar för husrannsakan

Om det finns skäl att misstänka att ett brott har begåtts för vilket det strängaste

straffet är minst sex månaders fängelse, får husrannsakan företas i byggnader, rum eller slutna kommunikationsmedel eller på slutna förvaringsställen för att eftersöka föremål som skall tas i beslag eller annars för att utröna omständigheter som kan ha betydelse för utredningen av brottet. Husrannsakan får företas också om omständigheter som anknyter till utdömande av samfundsbot utreds.

—————

10 §

Förutsättningar för kroppsvisitation

Kroppsvisitation får företas för att eftersöka föremål som skall tas i beslag eller annars för att utröna omständigheter som kan ha betydelse för utredningen av brott, om det finns skäl att misstänka att någon har begått ett brott för vilket det strängaste straffet är minst sex månaders fängelse. Kroppsvisitation får företas också om det brott som misstanken gäller är lindrig misshandel, snatteri, lindrig förskingring, lindrigt olovligt brukande eller lindrigt bedrägeri.

6 kap.

Andra tvångsmedel

5 §

Bestämning och registrering av DNA-profiler

Har en person genom lagakraftvunnen dom konstaterats ha begått

1) våldtäkt, grov våldtäkt, tvingande till samlag, tvingande till sexuell handling, sexuellt utnyttjande, sexuellt utnyttjande av barn, grovt sexuellt utnyttjande av barn,

2) dråp, mord, dråp under för mildrande omständigheter, grov misshandel,

3) grovt rån eller grov utpressning,

4) brott som avses i 34 kap. strafflagen,

5) grovt ocker,

6) grovt narkotikabrott eller

7) straffbart försök, straffbar medhjälp eller straffbar anstiftan till dessa brott,

får på honom företas kroppsbesiktning för bestämning av DNA-profil och registrering av denna i polisens personregister utom när DNA-profilen redan har bestämts i samband med förundersökningen eller bestämning av en sådan annars är obehövlig.

Denna lag träder i kraft den 199 .

Lag**om ändring av 37 § tryckfrihetslagen**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 37 § 3 mom. tryckfrihetslagen av den 4 januari 1919 (1/1919), sådant det lyder i lag 587/1995, som följer:

37 §

Innefattar en periodisk tryckskrifts innehåll ett brott som nämns i 12 kap. eller 17 kap. 1 § strafflagen, eller innehåller en sådan tryckskrift upprepade gånger bilder som det enligt 17 kap. 18 § strafflagen är straffbart

att sprida, kan domstolen dra in tryckskriften för en tid av högst ett år, om inte in- dragningen utgör en oskäligen påföljd med beaktande av brottets art och övriga om- ständigheter.

Denna lag träder i kraft den 199 .

Lag

om ändring av 44 § lagen om faderskap

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 44 § lagen den 5 september 1975 om faderskap (700/1975) som följer:

44 §

Avgivande av osann utsaga vid faderskapsutredning

Om modern vid faderskapsutredning uppsåtligen har avgivit osann utsaga till barnatillsyningsmannen eller i fall som avses i 10 § utan laga skäl förtigit något som henne

veterligen hade tjänat till upplysning i saken och utsagan eller förtigandet har bidragit till att faderskapet har fastställts oriktigt, skall hon, om strängare straff för gärningen inte bestäms på något annat ställe i lag, för *avgivande av osann utsaga vid faderskapsutredning* dömas till böter.

Denna lag träder i kraft den 199 .

Lag

om ändring av 51 § polislagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 51 § polislagen av den 7 april 1995 (493/1995) som följer:

51 §

Tredska mot polis

Denna lag träder i kraft den 199 .

Straff för treska mot polis bestäms i 16 kap. 4 § strafflagen.

Lag

om ändring av 11 § steriliseringslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 11 § steriliseringslagen av den 24 april 1970 (283/1970) som följer:

11 §

Den som lämnar en myndighet eller en läkare en osann uppgift med rättslig betydelse i ett steriliseringsärende skall

dömas till böter, om inte gärningen är straffbar enligt 16 kap. 8 § strafflagen.

Denna lag träder i kraft den 199 .

Lag

om ändring av 11 § kastreringslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 11 § kastreringslagen av den 24 april 1970 (282/1970) som följer:

11 §

Den som lämnar en myndighet eller en läkare en osann uppgift med rättslig betydelse i ett kastreringsärende, skall dömas till

böter, om inte gärningen är straffbar enligt 16 kap. 8 § strafflagen.

Denna lag träder i kraft den 199 .

Lag

om ändring av lagen om avbrytande av havandeskap

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 1 § 3 punkten, 3 § 1 mom. och 14 § lagen den 24 mars 1970 om avbrytande av havandeskap (239/1970),

av dessa lagrum 1 § 3 punkten och 3 § 1 mom. sådana de lyder i lag 18/1971, som följer:

1 §

Havandeskap kan med stöd av stadgandena i denna lag på begäran av kvinnan avbrytas:

brottet väckts eller detta anmälts till åtal eller brottet på grund av i saken verkställd polisundersökning skall anses uppenbart.

3) då kvinnan gjorts havande under förhållanden, som avses i 17 kap. 22 § eller 20 kap. 1—3 eller 5 §, 6 § 3 mom. eller 7 § strafflagen,

14 §

Den som lämnar en myndighet eller en läkare en osann uppgift med rättslig betydelse i ett ärende som gäller avbrytande av havandeskap, skall dömas till böter, om inte gärningen är straffbar enligt 16 kap. 8 § strafflagen.

3 §

Då kvinnan gjorts havande under förhållanden som avses i 20 kap. 3 § eller 5 § 1 mom. 2 eller 4 punkten strafflagen, får havandeskapet inte avbrytas, om inte åtal för

Denna lag träder i kraft den 199 .

Lag

om upphävande av 16 kap. 8 § 1 punkten lagen om aktiebolag

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 § Härmed upphävs 16 kap. 8 § 1 punkten lagen den 29 september 1978 om aktiebolag (734/1978), sådant detta lagrum lyder i lag 145/1997.	2 § Denna lag träder i kraft den 199 .
--	--

Lag

om upphävande av 88 § 1 punkten lagen om bostadsaktiebolag

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 § Härmed upphävs 88 § 1 punkten lagen den 17 maj 1991 om bostadsaktiebolag (809/1991), sådant detta lagrum lyder ändrat i lag 150/1997.	2 § Denna lag träder i kraft den 199 .
---	--

Lag

om ändring av 199 § lagen om andelslag

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen den 28 maj 1954 om andelslag (247/1954) 199 § 4 punkten, sådan den lyder i lag 415/1996, samt
fogas till nämnda 199 §, sådan den lyder i nämnda lag, ett nytt 2 mom. som följer:

199 § — — — — — I 16 kap. 8 § strafflagen bestäms straff för ingivande av osant intyg till myndighet.	Denna lag träder i kraft den 199 .
--	---

Lag

om ändring av 27 § lagen om konkurrensbegränsningar

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 27 § 1 mom. lagen den 27 maj 1992 om konkurrensbegränsningar (480/1992) som följer:

27 §

Straff för ingivande av osant intyg till myndighet bestäms i 16 kap. 8 § strafflagen. Denna lag träder i kraft den 199 .

Lag

om ändring av 98 § kreditinstitutslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 98 § 2 mom. kreditinstitutslagen av den 30 december 1993 (1607/1993) som följer:

98 §

Kreditinstitutsbrott Denna lag träder i kraft den 199 .

Straff för ingivande av osant intyg till myndighet bestäms i 16 kap. 8 § strafflagen.

Lag

om ändring av 68 § lagen om placeringsfonder

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 68 § 2 mom. lagen den 8 maj 1987 om placeringsfonder (480/1987), sådant det lyder i lag 748/1993, som följer:

68 §

Straff för ingivande av osant intyg till myndighet bestäms i 16 kap. 8 § strafflagen. Denna lag träder i kraft den 199 .

Lag

om upphävande av 18 kap. 4 § 1 och 2 punkten lagen om försäkringsbolag

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

^{1 §} Härmed upphävs 18 kap. 4 § 1 och 2 punkten lagen den 28 december 1979 om försäkringsbolag (1062/1979), av dessa lag- rum 2 punkten sådan den lyder i lag 611/1997.	^{2 §} Denna lag träder i kraft den	199 .
--	--	-------

Lag

om upphävande av 77 § 1 punkten lagen om utländska försäkringsbolag

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

^{1 §} Härmed upphävs 77 § 1 punkten lagen den 17 mars 1995 om utländska försäkringsbolag (398/1995).	^{2 §} Denna lag träder i kraft den	199 .
--	--	-------

Lag

om upphävande av 16 kap. 8 § 1 och 2 punkten lagen om försäkringsföreningar

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

^{1 §} Härmed upphävs 16 kap. 8 § 1 och 2 punkten lagen den 31 december 1987 om försäkringsföreningar (1250/1987).	^{2 §} Denna lag träder i kraft den	199 .
---	--	-------

Lag

om upphävande av 130 § 1 punkten lagen om pensionsstiftelser

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 § Härmed upphävs 130 § 1 punkten lagen den 29 december 1995 om pensionsstiftelser (1774/1995).	2 § Denna lag träder i kraft den	199 .
--	--	--------------

Lag

om upphävande av 163 § 1 punkten lagen om försäkringskassor

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 § Härmed upphävs 163 § 1 punkten lagen den 27 november 1992 om försäkringskassor (1164/1992).	2 § Denna lag träder i kraft den	199 .
---	--	--------------

Lag

om ändring av 42 § tullagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 42 § 1 mom. tullagen av den 29 december 1994 (1466/1994) som följer:

42 § Det är förbjudet att utan tillstånd bryta lås, plomb, sigill eller annan spärr som en finsk eller utländsk tullmyndighet har anbringat eller godkänt för tillslutning av tullgods eller avspärrning av ett område eller att på annat sätt skaffa sig tillträde till ett utrymme som	tillslutits på nämnt sätt. Straff för överträdel- se av myndighetsförbud som gäller egendom bestäms i 16 kap. 10 § strafflagen. Denna lag träder i kraft den	199 .
--	---	--------------

Lag

om ändring av 5 och 6 § lagen om upprätthållande av ordning i kollektivtrafik

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 17 juni 1977 om upprätthållande av ordning i kollektivtrafik (472/1977) 5 och 6 § som följer:

5 §

Straff för motstånd mot en förare, med föraren jämställd person och passagerare som på begäran bistår dessa bestäms i 17 kap. 6 § strafflagen.

6 §

Straff för ofog i ett kollektivt trafikmedel bestäms i 17 kap. 13 § strafflagen.

Denna lag träder i kraft den 199 .

Lag

om ändring av 12 § lagen om kontrollavgift i kollektivtrafik

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 12 § lagen den 11 maj 1979 om kontrollavgift i kollektivtrafik (469/1979) som följer:

12 §

Passagerares straffansvar

Denna lag träder i kraft den 199 .

Straff för motstånd mot en kontrollör som avses i denna lag bestäms i 17 kap. 6 § strafflagen.

Lag

om ändring av 6 § lagen om bevakningsföretag

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 6 § lagen den 4 mars 1983 om bevakningsföretag (237/1983) som följer:

6 §

Straff för motstånd mot en väktare som avses i denna lag bestäms i 17 kap. 6 § strafflagen.

Denna lag träder i kraft den 199 .

Lag

om ändring av 18 § lagen om offentliga nöjestillställningar

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 18 § lagen den 9 augusti 1968 om offentliga nöjestillställningar (492/1968) som följer:

18 §

Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet
1) utan lov föranstaltar en i denna lag avsedd tillställning för vars föranstaltande erfordras tillstånd av myndighet,

2) bryter mot denna lag eller med stöd av den utfärdade bestämmelser om föranstaltande av nöjestillställningar eller

3) på något annat sätt bryter mot denna lag eller bestämmelser som har utfärdats med stöd av den,

skall för *brott mot bestämmelserna om nöjestillställningar* dömas till böter.

Straff för motstånd mot en ordningsman som avses i denna lag bestäms i 17 kap. 6 § strafflagen.

Denna lag träder i kraft den 199 .

Lag

om ändring av 16 § lagen om granskning av videoprogram och andra bildprogram

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 16 § 1 mom. lagen den 24 juli 1987 om granskning av videoprogram och andra bildprogram (697/1987) som följer:

16 §

Straff- och vitesstadganden

Den som i strid med denna lag

1) sprider program som inte har granskats på det sätt som bestäms i denna lag,

2) sprider program i strid med granskningsbeslut som avses i denna lag eller bestämmelserna i 3 §,

3) försummar sin i 10 § bestämda anmälningsskyldighet,

4) i anmälan som avses i 10 § lämnar oriktig eller vilseledande uppgift, eller som

5) sprider program då på upptagningen eller dess omslag inte har gjorts i 11 § nämnda anteckningar eller då på upptagningen eller omslaget har gjorts oriktiga eller vilseledande anteckningar,

skall, om strängare straff för gärningen inte bestäms på något annat ställe i lag, för *brott mot bestämmelserna om granskning av bildprogram* dömas till böter.

Denna lag träder i kraft den 199 .

Lag

om ändring av 14 § lagen om förrättande av filmgranskning

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 14 § lagen den 29 maj 1965 om förrättande av filmgranskning (300/1965) som följer:

14 §

Den som i strid med lagen om filmgranskning

1) förevisar eller låter förevisa en film som inte har granskats och godkänts till förevisning så som bestäms ovan,

2) förevisar eller låter förevisa en film med avvikelse från granskningsbeslutet eller en föreskrift som avses i 4 § 2 mom. i nämnda lag eller

3) på något annat sätt bryter mot lagen om filmgranskning,

skall, om strängare straff för gärningen inte bestäms på något annat ställe i lag, för brott mot lagen om filmgranskning dömas till böter.

Denna lag träder i kraft den 199 .

Lag

om ändring av 21 § passlagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 21 § passlagen av den 22 augusti 1986 (642/1986) som följer:

21 §

Straffbestämmelser

Denna lag träder i kraft den 199 .

Straff för riksgränsbrott bestäms i 17 kap. 7 § strafflagen.

Lag

om ändring av 10 § lagen om gränsszon

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 10 § 1 och 2 mom. lagen den 17 maj 1947 om gränsszon (403/1947), sådana de lyder i lag 533/1976, som följer:

10 §

Den som bryter mot denna lag eller bestämmelser som har utfärdats med stöd av den skall, om strängare straff för gärningen inte bestäms på något annat ställe i lag, för överträdelse av lagen om gränsszon dömas till böter.

Straff för riksgränsbrott bestäms i 17 kap. 7 § strafflagen.

Denna lag träder i kraft den 199 .

Lag

om ändring av utlänningslagen

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i utlänningslagen av den 22 februari 1991 (378/1991) 64 c §, sådan den lyder i lag 639/1993, samt
ändras 64 och 64 b §, sådana de lyder i nämnda lag 639/1993, som följer:

64 §

Arbetsstillståndsbrott

Straff för arbetsstillståndsbrott bestäms i 47 kap. 6 a § strafflagen.

64 b §

Ordnande av olaglig inresa

Straff för ordnande av olaglig inresa bestäms i 17 kap. 8 § strafflagen.

Denna lag träder i kraft den 199 .

Lag

om ändring av djurskyddslagen

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i djurskyddslagen av den 4 april 1996 (247/1996) 55 § 2 mom. och
ändras 53 och 54 § samt 55 § 1 mom. som följer:

53 §

Djurplågeri

I 17 kap. 14 och 15 § strafflagen bestäms straff för djurskyddsbrott och lindrigt djurskyddsbrott.

54 §

Djurskyddsförseelse

Den som uppsåtligt eller av oaktsamhet
 1) behandlar ett djur i strid med 3—6, 8, 29, 32 eller 33 § eller bestämmelser som utfärdats med stöd av dem,

2) använder anordningar, redskap eller ämnen som avses i 12 § och som är förbjudna,

3) i strid med 7 eller 9—11 § vidtar en åtgärd som avses i dem, eller

4) importerar eller försöker importera ett djur i strid med förbudet i 28 §,

skall för *djurskyddsförseelse* dömas till böter, om inte gärningen är straffbar enligt 17 kap. 14 eller 15 § strafflagen eller strängare straff för gärningen bestäms i någon annan lag.

För djurskyddsförseelse döms också den som uppsåtligt eller av oaktsamhet

1) bryter mot ett förbud mot tillverkning, import, försäljning eller överlåtelse enligt 12 § eller mot ett förbud som avses i 7 § 3 mom., 13 § 1 mom., 16 § 3 mom., 18, 19, 22, 25 eller 27 § eller som utfärdats med stöd av nämnda bestämmelser,

2) den som bryter mot ett djurhållningsförbud eller är mellanhand för någon annan för kringgående av djurhållningsförbud, eller

3) försummar en skyldighet som avses i eller åläggs med stöd av 13 § 2 mom., 14 §, 16 § 1 mom., 17 §, 20 § 3 mom., 21 § 2 eller 3 mom., 23, 24, 26, 29 eller 30 § eller 31 § 1 mom. eller 64 §.

55 §

Djurhållningsförbud

Denna lag träder i kraft den 199 .

I 17 kap. 23 § 1 mom. strafflagen bestäms
om djurhållningsförbud.

Lag**om ändring av 13 § lagen angående införande av äktenskapslagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 13 § lagen den 13 juni 1929 angående införande av äktenskapslagen (235/1929)
som följer:

13 §

Straff för ingivande av osant intyg till
myndighet bestäms i 16 kap. 8 § strafflagen.

Denna lag träder i kraft den 199 .

Lag**om ändring av 50 § telemarknadslagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 50 § 2 mom. telemarknadslagen av den 30 april 1997 (396/1997) som följer:

50 §

Polisen har utan hinder av 1 mom. rätt att
med samtycke av innehavaren av teleanslut-
ningen få

1) sådana identifieringsuppgifter för tele-
kontakter som tagits med teleanslutningen
vilka behövs för utredning av brott som av-
ses i 17 kap. 13 § 2 punkten eller 24 kap.
3 a § strafflagen, samt

2) identifieringsuppgifter om meddelanden
som sänts från en mobilteleapparat, om detta
är nödvändigt för att utreda brott som har
lett till att mobilteleapparaten eller dess
anslutning orättmätigt har kommit i någon
annans besittning.

Denna lag träder i kraft den 199 .

Lag

om upphävande av 23 § 2 mom. kabelsändningslagen

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

2 §

Härmed upphävs 23 § 2 mom. kabelsändningslagen av den 13 mars 1987 (307/1987). Denna lag träder i kraft den 199 .

Lag

om ändring av 16 § lagen om näringsförbud

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 16 § lagen den 13 december 1985 om näringsförbud (1059/1985) som följer:

16 §

Straff för brott mot näringsförbud bestäms i 16 kap. 11 § strafflagen. Denna lag träder i kraft den 199 .

Helsingfors den 15 juni 1998
